

23 i Loven af 23de December 1864, er det nu en Umulighed at faae, og Spørgsmaalet er altsaa, om man skal demytte denne Leilighed til at tvinge Regjeringen ind paa en Revision af denne Lov, nemlig forsaavidt Regjeringen i det Hele lægger særlig Vægt paa at gjenneføvre Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 1—4. Jeg tror, at det i den Anledning er rigtigt at tænke sig, hvad der vel kan have foranlediget, at man ikke i Tide har foretaget den i § 23 i den nævnte Lov paabudne Revision. Der foreligger ikke mange Oplysninger desangaaende; men der er dog efter min Formening en overveiende Sandsynlighed for, at det er politiske Grunde, som have bevirket Opsættelsen. Hvorvidt man skal antage, at disse politiske Grunde endnu have nogen Betydning eller ikke, maa jo afhænge af et Skjøn, men jeg mener dog, at det ikke vil være rigtigt fra Rigsdagens Side ligeoverfor Regjeringens Modstand at ville søge at frentvinge denne Revision i dette Dilemma. En anden Sag var det, hvis den høitærede Finantsminister vilde erklære, at det var ham ligegyldigt, om Revisionen fandt Sted nu, thi dermed vilde jo hele Vanstikigheden ved Sagen falde bort. Det er for at fjerne denne formelle Vanstikighed, at jeg har stillet Forslaget under Nr. 2, der gaar ud paa at indskyde som en ny § 1: „Bestemmelserne i Lov om Toldforholdene ved Landgrænsen af 23de December 1864 § 23 ophæves“. Samtidig dermed maatte naturligvis det Spørgsmaal komme frem, om man ganske burde ophæve den Revisionsbestemmelse, der findes i den nævnte Lov, men som jo nu er uopfyldelig, eller ombytte den med en, der kunde ske Fyldest, og da jeg har anset dette Sidste for rigtigst, har jeg tilladt mig under Nr. 13 at foreslaa, at 2det Punktum i § 12 affattes saaledes: „Bestemmelserne i nærværende Lov samt i Lov af 23de December 1864 underkastes Revision i Forbindelse med de tilsvarende Love af 2den Juli 1870“. Nu kunde der ganske sikkert indvendes derimod, at Loven af 1864 indeholder den hele Ordning af Forholdene ved Landtoldgrænsen, og hvorfor da sætte Revisionen af denne Lov i Forbindelse med den almindelige Lønningslov for Toldvæsenet? Det er ganske vist, at jeg, som alt berørt, ikke vilde have Noget imod, om Revisionsterminen for den førstnævnte Lov blev sat noget tidligere; men naar Lønningsloven skal revideres, kan det jo dog kun først ske, efter at man har overbevist sig om, hvorvidt den Forbedling af de større og de mindre Embeder, som er Grundlaget for den hele Bygning af de forskjellige Lønningsklasser, ogsaa holder Stik, og det forekommer mig da, at det vilde være heldigt, at disse Forhold vare ordnede definitivt, forinden man gik til at overveie Lønningsforholdene i deres Almindelighed. Jeg skal endelig bemærke, at saafremt det ærede Thing maatte beslutte sig til at gaa ind paa mine Forslag under Nr. 2 og Nr. 13,

saar vil det være nødvendigt at gjøre den Tilføjning i Lovens Titel, at den ogsaa indeholder et Tillæg til Loven af 23de December 1864; men det er jo kun en formel Bagatel, som kan ordnes ved et Ændringsforslag til 3die Behandling. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 1,200 Rd. eller de 1,100 Rd. skal jeg kun sige, at jeg i og for sig ikke lægger videre Vægt derpaa, men det forekommer mig dog, at selv om man ikke her behøver at tage Hensyn til, hvilke Personer der skal have disse Lønninger, saa maa dog Embedernes Omfang være medvirkende ved Ansættelsen af Antallet i de forskjellige Lønningsklasser, og efter Motiverne til Lovforslaget ere de to Embeder, hvorom der er Tale, saa store, at jeg i alt Fald ikke kan se nogen Grund til at forandre den af Regjeringen foreslaaede Klassifikation. Naar der har været talt om, at de vedkommende Embeders Betsledere for Fremtiden vinde Pensionsberettigelse, saa er dette ganske vist; men det kan dog heller ikke lades ude af Betragtning, at hvis de nu i Embederne ansatte Personer af en eller anden Grund maatte være gaaede af, saa vilde Rigsdagen vistnok, i Henhold til hvad der er sket tidligere, ikke have negtet dem Pension.

Formanden: Inden Forhandlingen gaar videre, skal jeg gjøre opmærksom paa, at, medens der i Ændringsforslaget under Nr. 7 staar: „Iste Punktum forandres saaledes“, er Meningen, som ærede Medlemmer ved at efterse Paragrafen let ville finde, den, at det ikke alene er første Punktum, men ogsaa andet Punktum, som foreslaas ombyttede med det Indhold, Ændringsforslaget under Nr. 7 nærmere angiver.

Ligeledes skal jeg gjøre opmærksom paa, at det, efter hvad jeg har faaet bekræftet af den ærede Ordfører, er Meningen med Ændringsforslaget under Nr. 15, at Delingen i Afsnit I, II og III med deres Overkrifter skal bortfalde. Hvis § 11 udstemmes, bortfalder Afsnit III af sig selv, men selv om § 11 bliver staaende, er det Meningen, at Betegnelsen som Afsnit III skal bortfalde.

Steenstrup: Det kan ikke falde mig ind med et eneste Ord eller med min Stemme at gjøre Opposition imod Flertallets Forslag, men jeg kan af mange Grunde ikke undlade paa dette Punkt at drage nogle Paralleler. Derjom Listerne havde været saaledes, at Priserne paa Livsforbrødenheder vare faldne saa meget, som de nu ere stegne, tror jeg ikke, at Ministeriet i sin Selshed — thi her er jo ikke Tale om en enkelt Lov, men om en gennemgaaende Foranstaltning — var faldet paa at fremkomme med Lovforslag, sigtende til at nedsætte Lønningerne, og dert vilde jeg give Regjeringen ganske Ret, men jeg maa som sagt paa dette Punkt tillade mig at drage nogle Paralleler, som jeg tror ikke ere uberetti-